HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

14 noiembrie 2013 *

„REACH — Măsuri tranzitorii privind restricțiile la producerea, introducerea pe piață și utilizarea cadmiului și a compușilor acestuia — Anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Restricții la utilizarea de pigmenți de cadmiu în materiale plastice — Eroare vădită de apreciere — Analiza riscurilor”

În cauza T-456/11,

International Cadmium Association (ICdA), cu sediul în Bruxelles (Belgia),

Rockwood Pigments (UK) Ltd, cu sediul în Stoke-on-Trent (Regatul Unit),

James M Brown Ltd, cu sediul în Stoke-on-Trent,

reprezentate inițial de K. Van Maldegem și de R. Cana, avocați, ulterior de R. Cana,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de P. Oliver și de E. Manhaeve, în calitate de agenți, asistați de K. Sawyer, barrister, ulterior de P. Oliver și de E. Manhaeve,

pârâtă,

având ca obiect cererea de anulare în parte a Regulamentului (UE) nr. 494/2011 al Comisiei din 20 mai 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) în ceea ce privește anexa XVII (Cadmiu) (JO L 134, p. 2), în măsura în care restrânge utilizarea pigmenților de cadmiu în alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea Regulamentului nr. 494/2011,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus la deliberare din domnul A. Dittrich (raportor), președinte, doamna I. Wiszniewska-Białecka și domnul M. Prek, judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 iunie 2013,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Prima reclamantă, International Cadmium Association (ICdA), este o asociație internațională fără scop lucrativ cu sediul în Belgia. Membrii săi sunt producători, consumatori, prelucrători și operatori de reciclare a cadmiului și a compușilor acestuia. Potrivit actelor sale constitutive, misiunea acesteia este de a promova interesele industriei cadmiului, inclusiv reprezentarea membrilor săi în fața oricărui organism privat sau public și în fața oricărei autorități naționale sau internaționale. A doua și a treia reclamantă, Rockwood Pigments (UK) Ltd și James M Brown Ltd, sunt societăți membre ale ICdA. Principala lor activitate este producerea în cadrul Uniunii Europene și vânzarea pe teritoriul Uniunii și la nivel mondial de pigmenți de cadmiu, și anume portocaliu de sulfoseleniură de cadmiu (nr. CAS 1256-57-4), roșu de sulfoseleniură de cadmiu (nr. CAS 58339-34-7) și sulfură de zinc de cadmiu (nr. CAS 8048-07-5).

2 Cadmiul (nr. CAS 7440-43-9) este un element metalic minor prezent în mediu prin intermediul resurselor naturale, al unor procese precum eroziunea și abraziunea rocilor și a solurilor sau al unor evenimente specifice, precum incendiile de păduri sau erupțiile vulcanice. Această substanță este produsă în scopuri comerciale, în principal ca un subprodus al producției de zinc și, într-o mai mică măsură, al producției de cupru și de plumb. Pentru unele dintre utilizările sale intenționate, cadmiul metalic este transformat sau modificat în compuși ai cadmiului. Pigmenții de cadmiu sunt agenți coloranți anorganici stabili care pot fi produși într-o gamă de tonuri strălucitoare de portocaliu, roșu, galben și maro. Acești pigmenți sunt utilizați în produse din plastic.

3 Cadmiul a fost clasificat printre substanțele cancerigene, mutagene și toxice pentru reproducere prin Directiva 2004/73/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de efectuare a celei de-a douăzeci și noua adaptări la progresul tehnic a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 152, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 46, p. 3). Această clasificare a fost preluată în Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, p. 1).

4 La 27 iulie 1976, Consiliul Comunităților Europene a adoptat Directiva 76/769/CEE privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate periculoase (JO L 262, p. 201, Ediție specială, 13/vol. 3, p. 133). Prin Directiva 91/338/CEE din 18 iunie 1991 privind efectuarea celei de-a zecea modificări a Directivei 76/769 (JO L 186, p. 59, Ediție specială, 13/vol. 10, p. 111), Consiliul a restricționat introducerea pe piață și utilizarea cadmiului și a compușilor acestuia, astfel încât aceștia nu erau admiși, printre altele, pentru a colora produsele finite fabricate pe baza substanțelor și a preparatelor enumerate în Directiva 91/338 și pentru a stabiliza produsele finite enumerate exhaustiv și fabricate pe bază de polimeri și copolimeri ai clorurii de vinil (PVC).

5 La 23 martie 1993, Consiliul a adoptat Regulamentul (CEE) nr. 793/93 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente (JO L 84, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 197). Conform articolului 8 din regulamentul menționat, Comisia Comunităților Europene, consultându-se cu statele membre, urma să redacteze, în mod regulat, liste de substanțe sau de grupuri de substanțe prioritare care necesită atenție imediată datorită potențialelor lor efecte asupra omului și a mediului. În temeiul articolului 10 din acest regulament, pentru fiecare substanță de pe listele de priorități, un stat membru urma să fie responsabil cu evaluarea riscurilor pe care substanța menționată le prezenta pentru om și pentru mediu, precum și, dacă era cazul, pentru a propune o strategie de limitare a riscurilor, inclusiv măsuri de control și/sau programe de supraveghere.

6 Prin Regulamentul (CE) nr. 143/97 al Comisiei din 27 ianuarie 1997 privind a treia listă de substanțe prioritare prevăzută de Regulamentul nr. 793/93 (JO L 25, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 215), cadmiul și oxidul de cadmiu (nr. CAS 1306-19-0) au fost incluse pe această listă, iar Regatul Belgiei a fost desemnat responsabil cu evaluarea acestor substanțe.

7 În luna septembrie 1998 a fost finalizat raportul intitulat „Evaluarea riscurilor pentru sănătate și pentru mediu legate de cadmiul conținut în anumite produse și a efectelor restricțiilor suplimentare la utilizarea și comercializarea sa”, pregătit pentru Comisie de un birou de consultanță stabilit în Regatul Unit (denumit în continuare „raportul din 1998”).

8 Într-un aviz din anul 1999, Comitetul științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu, înființat în conformitate cu Decizia 97/579/CE a Comisiei din 23 iulie 1997 de instituire a comitetelor științifice din domeniul sănătății consumatorului și siguranței alimentare (JO L 237, p. 18), a formulat critici împotriva raportului din 1998. Pentru a răspunde la aceste critici, Comisia a dispus efectuarea raportului intitulat „Riscurile pentru sănătate și pentru mediu legate de utilizarea cadmiului ca agent colorant sau stabilizator în polimeri și pentru acoperirea suprafețelor metalice”, întocmit de un alt birou de consultanță stabilit în Regatul Unit la 19 decembrie 2000 (denumit în continuare „raportul din 2000”). Raportul din 2000 a făcut obiectul unui aviz al Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu emis la 30 octombrie 2001.

9 Raportul Uniunii de evaluare a riscurilor referitor la cadmiu și la oxidul de cadmiu, elaborat de Regatul Belgiei și a cărui parte I, privind mediul, făcuse obiectul unui aviz al Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu din 28 martie 2004, a fost publicat în anul 2007. Acest raport conținea concluzii privind necesitatea de a limita riscurile privind expunerea mediului și a sănătății umane la cadmiu și la oxidul de cadmiu.

10 În urma publicării raportului Uniunii de evaluare a riscurilor, Comisia a adoptat, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 793/93, Recomandarea din 29 mai 2008 privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele cadmiu și oxid de cadmiu (JO L 156, p. 22), precum și Comunicarea privind rezultatele evaluării riscurilor și strategiile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele: cadmiu și oxid de cadmiu (JO 2008, C 149, p. 6). În ceea ce privește riscurile pentru lucrători legate de cadmiu și de oxidul de cadmiu, Comisia a recomandat, în comunicarea menționată, să se stabilească în special valori limită de expunere profesională. În ceea ce privește riscurile pe care le prezintă cadmiul pentru consumatori, Comisia a recomandat în această comunicare să se aibă în vedere, în temeiul Directivei 76/769, introducerea unor restricții de comercializare și de utilizare în cazul aliajelor de lipit sub formă de bară, pentru lipire tare, și a bijuteriilor care conțin cadmiu. În ceea ce privește riscurile pentru persoanele expuse indirect, prin contact cu mediul, legate de cadmiu și de oxidul de cadmiu, Comisia a recomandat în această comunicare să se aibă în vedere o revizuire a valorilor maxime de cadmiu și de oxid de cadmiu admise în produsele alimentare, stabilirea unei valori maxime de cadmiu admise în frunzele/amestecurile de tutun și stabilirea unor concentrații maxime de cadmiu și de oxid de cadmiu admise în îngrășăminte.

11 Începând cu 1 iunie 2008 și, respectiv, cu 1 iunie 2009, Regulamentul nr. 793/93 și Directiva 76/769 au fost abrogate, în temeiul articolului 139 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45 și de abrogare a Regulamentului nr. 793/93 și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769 și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, rectificare în JO 2009, L 36, p. 84).

12 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 552/2009 al Comisiei din 22 iunie 2009 de modificare a Regulamentului nr. 1907/2006 în ceea ce privește anexa XVII (JO L 164, p. 7), restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea cadmiului și a compușilor acestuia, stabilite inițial prin Directiva 91/338, au fost transferate la anexa XVII din Regulamentul nr. 1907/2006, care conține restricțiile la producerea, introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe, amestecuri și articole periculoase.

13 Articolul 137 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1907/2006 conține măsuri tranzitorii. Această dispoziție prevede că, până la 1 iunie 2010, Comisia elaborează, în cazul în care este necesar, un proiect de modificare a anexei XVII la acest regulament, în conformitate cu orice evaluare a riscurilor și orice strategie recomandată de limitare a riscurilor, adoptate la nivel comunitar în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 793/93, în măsura în care include propuneri de restricții în conformitate cu titlul VIII din Regulamentul nr. 1907/2006, dar pentru care nu a fost luată încă o decizie în temeiul Directivei 76/769.

14 În luna mai 2010, Comisia a elaborat un proiect de modificare a anexei XVII la Regulamentul nr. 1907/2006 în ceea ce privește cadmiul, care a fost prezentat autorităților competente pentru Regulamentele nr. 1907/2006 și nr. 1272/2008 în luna iunie 2010 și notificat Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), în conformitate cu Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului al OMC, care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a OMC, aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3). Acest proiect de modificare conținea o listă exhaustivă a materialelor plastice în care era restricționată utilizarea cadmiului și a compușilor săi.

15 La 21 octombrie 2010, acest proiect de modificare a făcut obiectul unui aviz al Forumului pentru schimbul de informații privind aplicarea Regulamentului nr. 1907/2006, prevăzut la articolul 76 alineatul (1) litera (f) din acest regulament, care coordonează o rețea a autorităților statelor membre responsabile cu aplicarea regulamentului menționat.

16 La 5 noiembrie 2010, Comisia a transmis comitetului înființat în temeiul articolului 133 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006 o versiune modificată a proiectului de modificare a anexei XVII la regulamentul menționat în ceea ce privește cadmiul. Potrivit acestei versiuni, care a fost discutată de comitet în cadrul reuniunii sale din 25 noiembrie 2010, restricțiile propuse nu mai erau limitate la utilizarea cadmiului și a compușilor săi în anumite materiale plastice, ci erau aplicabile tuturor materialelor plastice.

17 La 20 mai 2011, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 494/2011 de modificare a Regulamentului nr. 1907/2006 în ceea ce privește anexa XVII (Cadmiu) (JO L 134, p. 2, denumit în continuare „regulamentul atacat”), care era însoțit de o analiză de impact din aceeași dată. Regulamentul atacat a fost aplicabil, potrivit articolului 2 al doilea paragraf, începând de la 10 decembrie 2011. Prin articolul 1 din regulamentul atacat, rubrica 23 din anexa XVII la Regulamentul nr. 1907/2006 a fost modificată. În urma acestei modificări, era interzisă utilizarea cadmiului și a compușilor săi în amestecuri și articole fabricate din toți polimerii sintetici organici (denumite în continuare „materiale plastice”), cu excepția articolelor care, pentru motive de securitate, sunt colorate cu ajutorul unor amestecuri care conțin cadmiu.

Procedura și concluziile părților

18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 12 august 2011, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

19 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 16 mai 2012, Comisia a transmis un proiect de regulament de modificare a rubricii nr. 23 din anexa XVII la Regulamentul nr. 1907/2006 pe care îl adoptase și a arătat că, începând de la data intrării în vigoare a acestui proiect, reclamantele nu ar mai avea interesul de a exercita acțiunea. Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 4 iulie 2012, reclamantele au prezentat observații cu privire la această scrisoare.

20 La 18 septembrie 2012, Comisia, pe baza acestui proiect de regulament, a adoptat Regulamentul (UE) nr. 835/2012 de modificare a Regulamentului nr. 1907/2006 în ceea ce privește anexa XVII (Cadmiu) (JO L 252, p. 1).

21 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 12 octombrie 2012, reclamantele au confirmat existența interesului lor de a exercita acțiunea după adoptarea Regulamentului nr. 835/2012.

22 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 11 februarie 2013, reclamantele au solicitat depunerea la dosar a două noi probe referitoare la interesul lor de a exercita acțiunea după adoptarea Regulamentului nr. 835/2012, și anume două documente ale Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA), referitoare la lansarea unei proceduri de introducere a unei restricții, în temeiul articolului 69 din Regulamentul nr. 1907/2006, referitoare la cadmiu și la compușii săi în materiale plastice. Prin decizia președintelui Camerei a șaptea a Tribunalului din 18 februarie 2013, această cerere a fost admisă. Prin scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 6 martie 2013, Comisia a prezentat observații cu privire la scrisoarea din 11 februarie 2013.

23 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șaptea) a decis deschiderea procedurii orale.

24 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a solicitat Comisiei să prezinte înscrisuri și i-a adresat o întrebare scrisă. Comisia a dat curs acestei cereri în termenul stabilit.

25 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 27 iunie 2013.

26 Reclamantele solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că acțiunea este admisibilă și fondată;

— anularea regulamentului atacat în măsura în care restrânge utilizarea pigmenților de cadmiu în alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea regulamentului menționat și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

27 Comisia solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la interesul de a exercita acțiunea al reclamantelor

28 Comisia contestă existența unui interes al reclamantelor de a exercita acțiunea. În opinia acesteia, reclamantele au pierdut orice interes de a exercita acțiunea ca urmare a intrării în vigoare a Regulamentului nr. 835/2012. Astfel, acest regulament ar reintroduce restricțiile cu privire la compușii cadmiului utilizați ca pigmenți astfel cum existau acestea înainte de adoptarea regulamentului atacat, cu efect retroactiv începând de la data aplicării regulamentului atacat. În ședință, Comisia a invocat de asemenea că reclamantele nu au interesul de a exercita acțiunea atât timp cât cererea lor de anulare ar privi alți pigmenți de cadmiu decât portocaliul de sulfoseleniură de cadmiu, roșul de sulfoseleniură de cadmiu și sulfura de zinc de cadmiu. Astfel, acești pigmenți de cadmiu ar fi singurii fabricați de a doua și de a treia reclamantă.

29 Trebuie amintit că, deoarece condițiile de admisibilitate a unei acțiuni, în special lipsa interesului de a exercita acțiunea, fac parte dintre cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică, Tribunalul trebuie să verifice din oficiu dacă reclamanții au un interes să obțină anularea actului atacat (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, Rep., p. II-565, punctul 42 și jurisprudența citată).

30 Potrivit unei jurisprudențe constante, în raport cu obiectul acțiunii, interesul reclamantului de a exercita acțiunea trebuie să existe la momentul introducerii acesteia, sub sancțiunea inadmisibilității. Interesul de a exercita acțiunea trebuie să existe în continuare, până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești, sub sancțiunea nepronunțării asupra fondului, ceea ce presupune ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu părții care a formulat-o (a se vedea Hotărârea Curții din 17 aprilie 2008, Flaherty și alții/Comisia, C-373/06 P, C-379/06 P și C-382/06 P, Rep., p. I-2649, punctul 25 și jurisprudența citată) și aceasta trebuie să justifice un interes născut și actual în anularea actului atacat (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2009, Socratec/Comisia, T-269/03, punctul 36 și jurisprudența citată).

31 Din jurisprudență reiese de asemenea că îi revine reclamantului obligația de a prezenta dovada interesului său de a exercita acțiunea, care constituie condiția esențială și primordială a oricărei acțiuni în justiție (Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 31 iulie 1989, S./Comisia, 206/89 R, Rec., p. 2841, punctul 8, și Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2005, Sniace/Comisia, T-141/03, Rec., p. II-1197, punctul 31).

32 În primul rând, în ceea ce privește interesul reclamantelor, la stadiul introducerii prezentei acțiuni, de a obține anularea regulamentului atacat în măsura în care privește alți pigmenți de cadmiu decât cei trei fabricați de a doua și de a treia reclamantă, trebuie arătat că reclamantele nu au furnizat niciun element care să permită să se concluzioneze că o astfel de anulare le-ar aduce un beneficiu. Astfel, în ceea ce privește acești alți pigmenți, reclamantele au invocat un interes de a exercita acțiunea, în esență, întrucât nu este exclus ca a doua și a treia reclamantă să producă în viitor și alți pigmenți de cadmiu decât portocaliul de sulfoseleniură de cadmiu, roșul de sulfoseleniură de cadmiu și sulfură de zinc de cadmiu. Or, întrucât producerea de către aceste reclamante a altor pigmenți de cadmiu decât cei trei menționați mai sus este pur ipotetică, iar reclamantele nu și-au susținut afirmațiile prin niciun element de probă, acestea din urmă nu au un interes născut și actual în anularea regulamentului atacat în măsura în care privește alți pigmenți de cadmiu decât cei trei fabricați de a doua și de a treia reclamantă. Prezenta acțiune nu poate, așadar, în acest stadiu, să fie considerată admisibilă decât în măsura în care privește numai portocaliul de sulfoseleniură de cadmiu, roșul de sulfoseleniură de cadmiu și sulfura de zinc de cadmiu (denumite în continuare „pigmenții de cadmiu în cauză”).

33 În al doilea rând, în ceea ce privește pretinsa pierdere a interesului de a exercita acțiunea prin intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 835/2012, reclamantele invocă faptul că acest regulament nu prevede abrogarea regulamentului atacat. Potrivit reclamantelor, ele mențin un interes de a exercita acțiunea întrucât, pe de o parte, anularea regulamentului atacat ar avea un impact asupra unei eventuale viitoare restricții privind utilizarea cadmiului adoptate de Comisie și, pe de altă parte, constatarea nelegalității regulamentului atacat ar servi drept temei pentru o acțiune în despăgubire.

34 Rezultă din jurisprudență că un reclamant poate menține un interes de a solicita anularea unui act al unei instituții, pe de o parte, pentru a permite să se evite repetarea în viitor a nelegalității de care acesta pretinde că este afectat (a se vedea Hotărârea Curții din 7 iunie 2007, Wunenburger/Comisia, C-362/05 P, Rep., p. I-4333, punctul 50 și jurisprudența citată) și, pe de altă parte, pentru a obține din partea instanței Uniunii constatarea unei nelegalități comise în privința sa, astfel încât o asemenea constatare să poată servi drept temei unei eventuale acțiuni în despăgubire destinate reparării în mod adecvat a prejudiciului cauzat prin actul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 5 martie 1980, Könecke Fleischwarenfabrik/Comisia, 76/79, Rec., p. 665, punctele 8 și 9, Hotărârea Curții din 31 martie 1998, Franța și alții/Comisia, C-68/94 și C-30/95, Rec., p. I-1375, punctul 74, și Hotărârea Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, punctul 29 de mai sus, punctul 53).

35 Fără a fi necesară pronunțarea cu privire la menținerea unui interes de a exercita acțiunea în vederea evitării repetării în viitor a unei pretinse nelegalități, trebuie să se constate că reclamantele mențin cel puțin un interes ca temei al unei eventuale acțiuni în răspundere.

36 Astfel, în primul rând, trebuie arătat că litigiul și-a păstrat obiectul, întrucât regulamentul atacat nu a fost abrogat în mod formal de Comisie (a se vedea în acest sens Hotărârea Wunenburger/Comisia, punctul 34 de mai sus, punctul 48, și Hotărârea Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, punctul 29 de mai sus, punctul 47).

37 În al doilea rând, este necesar să se precizeze că revocarea restricțiilor privind pigmenții de cadmiu în cauză, care au fost introduse prin regulamentul atacat, efectuată prin Regulamentul nr. 835/2012, cu efect retroactiv începând de la data aplicării regulamentului atacat, nu determină, prin ea însăși, obligația instanței Uniunii de a nu se pronunța asupra fondului cauzei pentru lipsa obiectului sau pentru lipsa interesului de a exercita acțiunea la data pronunțării hotărârii (a se vedea în acest sens Hotărârea Wunenburger/Comisia, punctul 34 de mai sus, punctul 47). Anularea regulamentului atacat, care a fost deja executat, este încă susceptibilă de a aduce un beneficiu reclamantelor, chiar dacă restricțiile în cauză, introduse prin acest regulament, au fost revocate între timp cu efect retroactiv începând de la data aplicării regulamentului menționat. Astfel, regulamentul atacat a putut produce efecte juridice în perioada în care a reglementat restricțiile aplicabile pigmenților de cadmiu în cauză, și anume începând de la momentul aplicării sale la 10 decembrie 2011 până la momentul intrării în vigoare a Regulamentului nr. 835/2012, la 19 septembrie 2012 (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 6 iunie 2013, Ayadi/Comisia, C-183/12 P, punctul 79, și Hotărârea Tribunalului din 25 martie 1999, Gencor/Comisia, T-102/96, Rec., p. II-753, punctul 41).

38 În al treilea rând, este necesar să se constate că, în această perioadă, regulamentul atacat interzicea utilizarea pigmenților de cadmiu în cauză în amestecuri și articole fabricate din toate materialele plastice, cu excepția articolelor care, pentru motive de securitate, sunt colorate cu ajutorul unor amestecuri care conțin cadmiu. În acest context, reclamantele continuă să aibă un interes de a obține constatarea caracterului parțial nelegal al regulamentului atacat, întrucât, pe de o parte, această constatare va lega instanța Uniunii în cazul unei acțiuni în despăgubire și, pe de altă parte, ea va putea constitui temeiul unei eventuale negocieri extrajudiciare între Comisie și reclamante care să vizeze repararea prejudiciului pretins suferit de acestea din urmă (a se vedea în acest sens Hotărârea Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, punctul 29 de mai sus, punctele 54 și 55).

39 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se concluzioneze că reclamantele, în urma adoptării Regulamentului nr. 835/2012, și-au păstrat interesul de a solicita anularea regulamentului atacat în măsura în care acesta a restrâns utilizarea pigmenților de cadmiu în cauză în alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat.

Cu privire la fond

40 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 137 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 68-73 din Regulamentul nr. 1907/2006, al doilea, pe o eroare vădită de apreciere, al treilea, pe o încălcare a principiilor securității juridice și încrederii legitime, al patrulea, pe o încălcare a Regulamentului nr. 1907/2006, în măsura în care regulamentul atacat ar impune restricții cu privire la un grup de substanțe, și anume compușii cadmiului, fără a le evalua în mod individual, al cincilea, pe o încălcare a Acordului privind barierele tehnice în calea comerțului al OMC, al șaselea, pe o încălcare a drepturilor procedurale ale reclamantelor, al șaptelea, pe o încălcare a obligației de motivare și al optulea, pe o încălcare a principiului proporționalității.

41 Pare potrivit să se examineze mai întâi al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.

42 Acest motiv cuprinde două aspecte. În timp ce primul aspect este întemeiat pe lipsa unei analize a riscurilor, al doilea aspect tratează lipsa unei analize de impact referitoare la restricțiile privind utilizarea pigmenților de cadmiu impuse prin regulamentul atacat.

43 În ceea ce privește primul aspect, întemeiat pe lipsa unei analize a riscurilor, reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât nu a analizat riscurile pe care le prezintă utilizarea pigmenților de cadmiu în cauză, care ar fi substanțe diferite de cadmiu, în alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat. Acești pigmenți de cadmiu ar fi în mod explicit excluși din clasificarea armonizată a pericolului compușilor cadmiului, potrivit anexei VI la Regulamentul nr. 1272/2008.

44 Trebuie arătat că regulamentul atacat a fost adoptat în temeiul articolului 131 din Regulamentul nr. 1907/2006. Astfel cum reiese din articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, scopul acestuia din urmă este de a se asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, inclusiv promovarea unor metode alternative pentru evaluarea pericolelor pe care le prezintă substanțele, precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, asigurând totodată sporirea competitivității și a inovației. Având în vedere considerentele (87), (89) și (91) ale Regulamentului nr. 1907/2006, trebuie să se constate că legiuitorul a stabilit ca obiectiv principal al introducerii de noi restricții și al modificării restricțiilor existente prevăzute la titlul VIII din acest regulament primul dintre aceste trei obiective, și anume acela de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 7 iulie 2009, S.P.C.M. și alții, C-558/07, Rep., p. I-5783, punctul 45).

45 Pentru a putea urmări în mod eficient aceste obiective, trebuie să se sublinieze că, într-un cadru tehnic complex cu caracter evolutiv precum cel din prezenta cauză, autoritățile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere, în special în ceea ce privește aprecierea unor elemente de fapt de ordin științific și tehnic deosebit de complexe pentru a determina natura și întinderea măsurilor pe care le adoptă, în timp ce controlul instanței Uniunii trebuie să se limiteze la a examina dacă exercitarea unei astfel de competențe nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă aceste autorități nu au depășit în mod vădit limitele puterii lor de apreciere. Astfel, într-un asemenea context, instanța Uniunii nu poate să substituie prin aprecierea sa cu privire la elementele de fapt de ordin științific și tehnic pe cea a instituțiilor, singurele cărora Tratatul FUE le-a încredințat această sarcină (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 8 iulie 2010, Afton Chemical, C-343/09, Rep., p. I-7027, punctul 28, și Hotărârea Curții din 21 iulie 2011, Etimine, C-15/10, Rep., p. I-6681, punctele 59 și 60).

46 Cu toate acestea, trebuie precizat că puterea largă de apreciere de care dispun autoritățile Uniunii și care presupune un control jurisdicțional limitat al modului în care este exercitată nu se aplică exclusiv în ceea ce privește natura și sfera de aplicare a dispozițiilor care trebuie adoptate, ci și, într-o anumită măsură, în ceea ce privește constatarea datelor de bază. Un astfel de control jurisdicțional, chiar dacă are o întindere limitată, necesită însă ca aceste autorități, autoare ale actului în cauză, să fie în măsură să demonstreze în fața instanței Uniunii că actul a fost adoptat prin exercitarea efectivă a puterii lor de apreciere, care presupune că au fost luate în considerare toate elementele și circumstanțele pertinente ale situației pe care acest act o reglementează (a se vedea în acest sens Hotărârea Afton Chemical, punctul 46 de mai sus, punctele 33 și 34).

47 În speță, trebuie arătat că, deși regulamentul atacat a fost adoptat prin recurgerea la măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 137 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1907/2006, totuși, pentru modificarea anexei XVII la regulamentul menționat, trebuie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 68 din acest regulament. Astfel, măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 137 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat constituie dispoziții procedurale și pot, ca atare, numai să înlocuiască normele procedurale prevăzute la articolele 69-73 din acest regulament, însă nu condițiile de fond pentru introducerea de noi restricții sau pentru modificarea restricțiilor existente, prevăzute la articolul 68 din Regulamentul nr. 1907/2006. În plus, reiese de la articolul 137 alineatul (1) litera (a) din acest regulament că propunerile de restricție trebuie să fie în conformitate cu titlul VIII al aceluiași regulament, și anume articolele 68-73.

48 Introducerea prin regulamentul atacat de noi restricții referitoare la pigmenții de cadmiu în cauză presupunea, așadar, îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006. Această dispoziție stipulează că, în cazul în care producerea, utilizarea sau introducerea pe piață a substanțelor prezintă un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau pentru mediu, care trebuie abordat la nivelul întregii Uniuni, anexa XVII la acest regulament se modifică prin adoptarea de noi restricții aplicabile producerii, utilizării sau introducerii pe piață a substanțelor ca atare, în amestecuri sau articole. Orice astfel de decizie trebuie să ia în considerare impactul socio-economic al restricției, inclusiv existența alternativelor.

49 În consecință, adoptarea regulamentului atacat presupunea ca Comisia să fi considerat, în mod întemeiat, că utilizarea pigmenților de cadmiu în cauză în alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat determina un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau pentru mediu, care trebuia abordat la nivelul întregii Uniuni.

50 Chiar dacă se presupune, astfel cum a susținut Comisia în ședință, că măsurile luate în aplicarea articolului 137 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1907/2006 nu trebuie să îndeplinească condițiile de fond prevăzute la articolul 68 din acest regulament, ci normele în vigoare înainte de regulamentul menționat, și anume articolul 11 din Regulamentul nr. 793/93, este necesar să se constate că această din urmă dispoziție prevedea de asemenea că puteau fi adoptate măsuri de restricție numai pe baza unei evaluări a riscurilor.

51 Având în vedere argumentele înaintate de reclamante, trebuie, așadar, să se examineze dacă regulamentul atacat se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere a Comisiei din cauza lipsei unei evaluări a riscurilor prezentate de pigmenții de cadmiu în cauză în alte materiale plastice decât cele pentru care utilizarea acestor pigmenți era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat.

52 În această privință, trebuie amintit că evaluarea științifică a riscurilor, realizată de experți științifici, trebuie să dea Comisiei o informație suficient de fiabilă și de solidă pentru a-i permite să înțeleagă întregul conținut al problemei științifice ridicate și pentru a determina politica sa în cunoștință de cauză. În consecință, pentru a nu adopta măsuri arbitrare care nu pot să fie legitimate în niciun caz de principiul precauției, Comisia trebuie să se asigure că măsurile pe care le adoptă, chiar dacă este vorba de măsuri preventive, sunt întemeiate pe o evaluare științifică a riscurilor cât mai exhaustivă

posibil ținând seama de circumstanțele specifice ale speței (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, Rec., p. II-3305, punctul 162).

53 Trebuie constatat că Comisia admite că raportul Uniunii de evaluare a riscurilor nu tratează decât în mod indirect pigmenții de cadmiu, și anume în măsura în care sunt vizate locurile de producție a acestor pigmenți. Acest lucru este confirmat de considerentele (1) și (2) ale Regulamentului nr. 835/2012, din care rezultă că extinderea restricției în ceea ce privește utilizarea cadmiului și a compușilor săi la toate materialele plastice nu era întemeiată pe acest raport. Cu toate acestea, Comisia susține că decizia sa de a extinde restricția privind utilizarea tuturor compușilor cadmiului drept coloranți pentru alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat se întemeia pe luarea în considerare a altor surse de informații.

54 În această privință, în primul rând, Comisia se referă la Rezoluția Consiliului din 25 ianuarie 1988 privind programul de acțiune comunitară de combatere a poluării mediului cu cadmiu (JO C 30, p. 1). În această rezoluție, Consiliul a recunoscut că expunerea omului și a mediului la cadmiu provenea din multiple surse și în special din emisii degajate de eliminarea deșeurilor. Este adevărat că trebuie respins argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia nu se putea întemeia pe această rezoluție din cauza faptului că aceasta fusese adoptată înainte de introducerea restricțiilor în temeiul Directivei 91/338. Astfel, această rezoluție preconizează o abordare în etape și nu există nimic care să indice că această abordare a fost complet aplicată prin Directiva 91/338. Cu toate acestea, rezoluția menționată nu conține, ca atare, o evaluare a riscurilor prezentate de pigmenții de cadmiu în materialele plastice.

55 În al doilea rând, Comisia se referă la raportul din 2000, care s-a bazat pe raportul din 1998 și a estimat la 0,005 % procentul de cadmiu degajat din materialele plastice cu pigmenți pe durata de viață a produsului. Raportul din 2000, care a făcut obiectul unui aviz al Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu din 30 octombrie 2001 a identificat incinerarea articolelor din plastic care conțin pigmenți de cadmiu, precum și depozitarea și scurgerile corespunzătoare de deșeuri plastice și de cenuși de incinerare ca sursă de cadmiu în mediu. Cu toate acestea, nu a putut fi formulată nicio concluzie cu privire la sursele precise ale cadmiului detectate în levigatele din depozite de deșeuri.

56 În această privință, reclamantele susțin că Comisia nu se putea baza pe raportul din 2000, dat fiind că acesta fusese finalizat înainte de raportul Uniunii de evaluare a riscurilor. Având în vedere puterea largă de apreciere de care dispune, care se aplică și constatării datelor de bază (a se vedea punctul 47 de mai sus), este adevărat că nimic nu împiedica Comisia să ia în considerare date științifice care proveneau din alte surse decât raportul Uniunii de evaluare a riscurilor, precum raportul din 2000. În plus, raportul Uniunii de evaluare a riscurilor indică, în partea I, la punctul 0.1.1, că nu tratează nici toate domeniile vizate de cadmiu și de oxidul de cadmiu, nici toți compușii acestor substanțe. Mai mult, acesta face trimitere la mai multe alte studii fără a le menționa în mod exhaustiv. Cu toate acestea, trebuie arătat că faptul că raportul Uniunii de evaluare a riscurilor, care datează din anul 2007, nu include rezultatele raportului din 2000 demonstrează că relevanța acestuia din urmă este limitată. Acest lucru este confirmat de avizul Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu cu privire la raportul menționat, potrivit căruia rezultatele sale nu puteau fi utilizate în mod izolat, iar importanța posibilelor riscuri legate de utilizările cadmiului menționate în acest raport trebuia să fie evaluată într-un context mai larg.

57 În al treilea rând, Comisia se referă la studiul intitulat „Comportamentul PVC-ului în depozitele de deșeuri”, elaborat de o societate germană pentru Comisie în anul 2000, care ar menționa că stadiul acidogenic din dezvoltarea precoce a depozitelor de deșeuri arată marea eficacitate a lesivajului. Potrivit acestui studiu, din cauza acidității produselor de fermentare care survine în faza apoasă, potențialul hidrogen (pH) al levigatului ar fi redus și metalele grele ar putea fi dizolvate în cursul acestei faze. Potrivit Comisiei, acest lucru era important din punctul de vedere al degajării de ioni de cadmiu, chiar dacă sunt emiși de compuși definiți ca insolubili precum pigmenții de cadmiu.

58 În această privință, este necesar să se respingă argumentele reclamantelor potrivit cărora faptul că Comisia nu a transmis acest studiu celei de a treia reclamante în urma cererii sale din 24 mai 2011 de acces la toate documentele referitoare la elaborarea proiectului de modificare a anexei XVII la Regulamentul nr. 1907/2006, formulate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76), demonstrează că Comisia nu și-a fundamentat evaluarea riscurilor pe acest document.

59 Comisia arată că nu a transmis documentul menționat din cauza faptului că, în opinia sa, acesta nu constituia un document referitor la elaborarea proiectului menționat, în sensul că nu era vorba despre un document impus de dispozițiile legislative aplicabile sau de procedura administrativă pertinentă pentru elaborarea acestui proiect. Astfel cum reiese din dosar, Comisia a transmis celei de a treia reclamante 47 de documente în urma cererii acesteia. Chiar dacă s-ar presupune că Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile care rezultă din Regulamentul nr. 1049/2001 întrucât nu ar fi transmis toate documentele pertinente, acest fapt nu ar putea să demonstreze că Comisia nu a ținut seama de documentele menționate în cadrul evaluării riscurilor pe care a efectuat-o. Astfel, procedura care s-a finalizat cu modificarea anexei XVII la Regulamentul nr. 1907/2006 și procedura referitoare la cererea de acces la documentele Comisiei în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 constituie proceduri autonome care nu depind una de cealaltă.

60 Cu toate acestea, trebuie arătat, astfel cum susțin reclamantele, că studiul intitulat „Comportamentul PVC-ului în depozitele de deșeuri” nu privește decât PVC-ul. Or, deși este adevărat că acest studiu conține date referitoare la evaluarea riscurilor prezentate de pigmenții de cadmiu, valoarea sa este totuși limitată în ceea ce privește alte materiale plastice decât PVC-ul.

61 În acest context, trebuie amintit că considerentele regulamentului atacat nu privesc decât interdicția utilizării cadmiului în toate articolele din PVC [considerentele (9)-(12) ale regulamentului atacat], fără a se referi la alte materiale plastice, și că, în temeiul alineatului (4) al rubricii 23 din anexa XVII la Regulamentul nr. 1907/2006, astfel cum a fost modificat prin regulamentul atacat, PVC-ul este singurul material plastic pentru care a fost prevăzută o derogare specifică de la restricțiile în cauză, și anume în cazul amestecurilor produse din deșeuri din PVC, denumite „PVC recuperat”. În plus, trebuie arătat că proiectul de modificare a anexei XVII la Regulamentul nr. 1907/2006, prezentat de Comisie autorităților competente pentru Regulamentele nr. 1907/2006 și nr. 1272/2008 pentru reuniunea lor din 15-17 iunie 2010 din cursul fazei de elaborare a regulamentului atacat, a formulat o propunere intitulată „Interdicția utilizării cadmiului în toate materialele din plastic care conțin PVC” și că această propunere ar putea fi înțeleasă în sensul că nu se aplică „tuturor materialelor plastice, inclusiv PVC-ului”. Având în vedere cele de mai sus, Tribunalul estimează că din studiul intitulat „Comportamentul PVC-ului în depozitele de deșeuri” nu reiese nici că Comisia a examinat și aspectul dacă comportamentul altor materiale plastice decât PVC-ul se diferențiază de cel al PVC-ului în ceea ce privea pigmenții de cadmiu, nici, eventual, în ce măsură toate celelalte materiale plastice vizate de restricțiile în cauză erau comparabile cu PVC-ul în această privință.

62 În al patrulea rând, Comisia se referă la Comunicarea privind rezultatele evaluării riscurilor și strategiile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele: cadmiu și oxid de cadmiu, potrivit căreia expunerea ambientală la cadmiu este calculată pe baza tuturor emisiilor antropice de cadmiu cunoscute, cu alte cuvinte, în special cadmiul care este emis de instalațiile care produc și care prelucrează cadmiu/oxid de cadmiu, precum și cadmiul din surse difuze cum ar fi îngrășămintele, producerea oțelului, arderea produselor petroliere și a cărbunelui, traficul, incinerarea deșeurilor și rampele de gunoi. În ceea ce privește evaluarea riscurilor pentru sănătatea umană, această comunicare se referă, pentru a justifica concluzia potrivit căreia sunt necesare măsuri specifice în vederea reducerii riscurilor, la motivele de îngrijorare cu privire la genotoxicitate și carcinogenicitate ca urmare a expunerii la cadmiu în mediu, indiferent de calea de expunere, deoarece substanța ar fi considerată un carcinogen fără o valoare-prag. În ceea ce privește evaluarea riscurilor pentru mediu, această comunicare se referă printre altele la motivele de îngrijorare cu privire la o rampă de gunoi care

prezintă scurgeri directe în apele de suprafață, cu privire la apele din Regatul Unit și din Regiunea Valonă din Belgia, a căror concentrație de cadmiu ar fi ridicată, și pentru soluri din Regatul Unit la nivel regional.

63 În această privință, trebuie constatat că această comunicare prezintă rezultatele evaluării riscurilor conținute în raportul Uniunii de evaluare a riscurilor și strategiile recomandate pentru a limita riscurile pe care le prezintă cadmiul și oxidul de cadmiu. Or, astfel cum s-a constatat deja (a se vedea punctul 53 de mai sus), raportul Uniunii de evaluare a riscurilor nu tratează decât în mod indirect pigmenți de cadmiu, și anume în măsura în care sunt vizate locurile de producție a acestor pigmenți.

64 În plus, trebuie subliniat că utilizarea pigmenților de cadmiu era, desigur, restricționată pentru un mare număr de materiale plastice înainte de intrarea în vigoare a regulamentului atacat, în temeiul Directivei 91/338 (a se vedea punctul 4 de mai sus) și că, potrivit Regulamentului nr. 552/2009, aceste restricții au fost transferate la anexa XVII la Regulamentul nr. 1907/2006 (a se vedea punctul 12 de mai sus). Cu toate acestea, trebuie de asemenea să se constate, astfel cum pretind reclamantele, că pigmenții de cadmiu în cauză erau excluși în mod explicit din clasificarea armonizată a pericolului compușilor de cadmiu, potrivit anexei VI la Regulamentul nr. 1272/2008.

65 În al cincilea rând, Comisia se referă la studiul intitulat „Analiza cererii de derogare la utilizarea de metale grele pentru lăzile și paleții din plastic” din data de 29 septembrie 2008, care privește comportamentul cadmiului și al pigmenților de metale grele în depozitele de deșeuri. Acest studiu conține un extras dintr-un raport al Consiliului nordic al miniștrilor din 2003, potrivit căruia mobilitatea cadmiului în interiorul depozitelor de deșeuri este redusă, iar o spălare completă a cadmiului de ploaie poate dura de la mai multe sute până la mai multe mii de ani, chiar, în anumite cazuri, mai mult, însă potrivit căruia nu ar exista nicio probă că depozitele de deșeuri pot fi considerate un spațiu de izolare permanentă a cadmiului. În continuare, studiul indică faptul că stabilitatea metalelor grele pare să depindă de integritatea lăzii/paletului. Acest studiu se referă la un caz documentat care explică faptul că stocarea granulatelor de polietilenă de înaltă densitate (PEID) colorate cu pigmenți de cadmiu în exterior în aer liber timp de 5-6 ani a dat naștere unor concentrații ridicate de cadmiu în sol și în cursurile de apă învecinate. În plus, acest studiu se referă la alte două studii. Potrivit primului studiu, pigmenții galbeni de sulfură de cadmiu au o rezistență excelentă – mai puțin în prezența umidității – și nu sunt, așadar, decât foarte puțin sensibili la modificările exterioare. Potrivit celui de al doilea studiu, pigmenții de cadmiu sunt stabili la lumină, însă pot fi oxidați cu timpul de lumină (raze ultraviolete), aer și apă în sulfați solubili. Această fotooxidare ar fi mai pronunțată pentru galbenul de cadmiu decât pentru roșul de cadmiu. Cu toate acestea, potrivit acestui al doilea studiu, capacitatea de rezistență la lumină și la intemperii depinde de pigment și deopotrivă de mediul în care este utilizat acest pigment, și anume de faptul dacă lăzile sau paleții sunt întregi sau în formă granulată.

66 În această privință, trebuie să se respingă, pentru aceleași motive precum cele enunțate la punctele 59 și 60 de mai sus, argumentele reclamantelor potrivit cărora faptul că Comisia nu a transmis acest studiu și nici raportul Consiliului nordic al miniștrilor celei de a treia reclamante, în urma cererii sale de acces din 24 mai 2011, demonstrează că evaluarea riscurilor efectuată de Comisie nu era întemeiată pe aceste documente.

67 Cu toate acestea, astfel cum pretind reclamantele, pertinența acestui studiu și a raportului Consiliului nordic al miniștrilor menționat în acesta pentru a determina riscurile prezentate de pigmenții de cadmiu în cauză în alte materiale plastice decât cele pentru care utilizarea acestor pigmenți era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat este limitată.

68 Astfel, pe de o parte, în ceea ce privește du raportul Consiliului nordic al miniștrilor, acesta nu tratează utilizarea pigmenților de cadmiu, ci comportamentul cadmiului în depozitele de deșeuri în general. În plus, deși menționează că mobilitatea cadmiului în interiorul depozitelor de deșeuri este redusă și că o spălare completă a cadmiului de ploaie poate dura de la mai multe sute până la mai multe mii de ani,

chiar, în anumite cazuri, mai mult, chiar dacă nu există nicio probă că depozitele de deșeuri pot fi considerate un spațiu de izolare permanentă a cadmiului, acest raport nu constituie în mod vădit o bază suficientă pentru evaluarea riscurilor prezentate de utilizarea pigmenților de cadmiu în cauză în materiale plastice.

69 Pe de altă parte, în ceea ce privește conținutul acestui studiu, este adevărat că acesta tratează și comportamentul pigmenților de cadmiu în depozitele de deșeuri. În această privință, trebuie respinse argumentele reclamantelor potrivit cărora Comisia nu a demonstrat existența unei legături între utilizarea pigmenților de cadmiu și levigarea în depozitele de deșeuri și potrivit cărora principala sursă de cadmiu în depozitele de deșeuri, constatată în raportul Uniunii de evaluare a riscurilor, se dovedește a fi oxidul de cadmiu. Astfel, acest studiu face trimitere în mod expres la un caz în care stocarea de granule de PEID colorate cu pigmenți de cadmiu a determinat o poluare a solului și a apei cauzată de cadmiu în urma unei expuneri prelungite la intemperii. În plus, chiar dacă se presupune că oxidul de cadmiu constituie principala sursă de cadmiu în depozitele de deșeuri, trebuie arătat, astfel cum susține Comisia, că impactul global asupra mediului depinde de cantitățile absolute aflate în mediu și de schimbările de solubilitate care rezultă din condițiile de mediu și din degradarea pigmenților de cadmiu.

70 Cu toate acestea, deși, astfel cum se precizează în acest studiu, capacitatea de rezistență la lumină și la intemperii depinde în special de mediul în care este utilizat pigmentul de cadmiu, și anume de faptul dacă lăzile sau paleții sunt întregi sau în formă granulată, acesta nu conține niciun detaliu cu privire la prezența și la comportamentul pigmenților de cadmiu în diferitele materiale plastice. Or, ceea ce este în discuție în prezenta cauză este tocmai evaluarea riscurilor prezentate de pigmenții de cadmiu în cauză în alte materiale plastice decât cele pentru care utilizarea acestor pigmenți era restricționată înainte de adoptarea regulamentului atacat. Pe de altă parte, trebuie constatat că acest studiu privea numai materialele plastice utilizate tocmai pentru producerea lăzilor sau a paleților.

71 Având în vedere cele de mai sus, nu reiese din dosar că Comisia a evaluat toate elementele și circumstanțele pertinente ale situației pe care regulamentul atacat intenționa să o reglementeze. Concluzionând, pe baza elementelor științifice menționate la punctele 54-70 de mai sus, în sensul existenței unui risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu care trebuie abordat la nivelul întregii Uniuni, Comisia a săvârșit, așadar, o eroare vădită de apreciere.

72 În consecință, primul aspect al prezentului motiv trebuie admis.

73 Având în vedere considerațiile precedente și fără să fie necesară pronunțarea nici cu privire la al doilea aspect al prezentului motiv, nici cu privire la celelalte motive invocate de reclamante, se impune admiterea acțiunii și anularea în parte a regulamentului atacat în măsura în care restrânge utilizarea pigmenților de cadmiu în cauză în amestecuri și articole fabricate din alte materiale plastice decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea regulamentului menționat. În schimb, acțiunea trebuie respinsă în rest ca inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

74 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli. Întrucât Comisia a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a capetelor de cerere, va exista o justă apreciere a împrejurărilor cauzei hotărându-se ca Comisia să suporte 90 % din cheltuielile de judecată efectuate de reclamante, acestea urmând să suporte 10 % din propriile cheltuieli de judecată și 10 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

1) Anulează Regulamentul (UE) nr. 494/2011 al Comisiei din 20 mai 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) în ceea ce privește anexa XVII (Cadmiu) în măsura în care restrânge utilizarea sulfoseleniurii de cadmiu-portocaliu (nr. CAS 1256-57-4), a sulfoseleniurii de cadmiu-roșu (nr. CAS 58339-34-7) și a sulfurii de zinc de cadmiu (nr. CAS 8048-07-5) în alte amestecuri și articole fabricate din polimeri sintetici organici decât cele pentru care această utilizare era restricționată înainte de adoptarea Regulamentului nr. 494/2011.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Comisia Europeană suportă 90 % din propriile cheltuieli de judecată și 90 % din cheltuielile de judecată efectuate de International Cadmium Association (ICdA), Rockwood Pigments (UK) Ltd și James M Brown Ltd.

4) ICdA, Rockwood Pigments (UK) și James M Brown Ltd suportă 10 % din propriile cheltuieli de judecată și 10 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

Dittrich Wiszniewska-Białecka Prek

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 noiembrie 2013.

Semnături